

Αρκτική Αλεπού

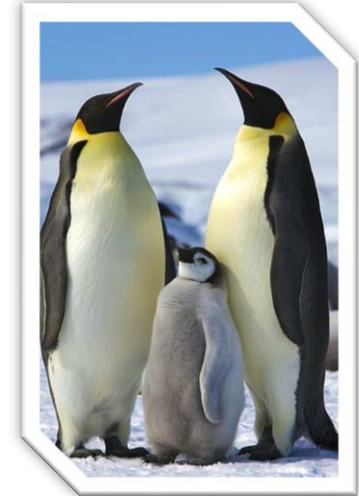
Αρκτικός Λύκος

Πολική Αρκούδα

Πιγκουίνος

ΠΟΛΙΚΑ ΖΩΑ

Τάρανδος

Αρκτική Φώκια

Χάσκι

Χιονόλευκη
Κουκουβάγια

Αρκτική Αλεπού

Η **αρκτική αλεπού** είναι το είδος που ζει στην Αρκτική, δηλαδή στις πολικές περιοχές του βόρειου ημισφαιρίου. Τρέφεται με μικρότερα ζώα όπως είναι οι λαγοί τα αμφίβια και τα νεογνά φώκιας που έχουν απομακρυνθεί από το κοπάδι τους. Φτιάχνει τη φωλιά της κάτω από το έδαφος και μπορεί να ζήσει σε θερμοκρασίες έως και -70°C . Γεννά μια φορά το χρόνο στις αρχές του καλοκαιριού έως και 15 κουταβάκια. Το δέρμα της το χειμώνα είναι λευκό για να μην γίνεται εύκολα αντιληπτή ανάμεσα στο χιόνι και το καλοκαίρι καφετί.

Αρκτικός Λύκος

Ο αρκτικός λύκος είναι υποείδος του γκρίζου λύκου. Οι αρκτικοί λύκοι ζουν σε μερικές από τις πιο αφιλόξενες περιοχές του κόσμου όπου η θερμοκρασία του αέρα σπάνια ανεβαίνει πάνω από τους -30°C και το έδαφος είναι μόνιμα παγωμένο. Αποτελούν ένα από τα πολύ λίγα είδη θηλαστικών που μπορούν να ζήσουν σε τόσο δύσκολες συνθήκες. Οι αρκτικοί λύκοι είναι συνήθως μικρότεροι σε μέγεθος από τους γκρίζους λύκους και έχουν μικρότερα αυτιά, ελαφρώς μικρότερη μουσούδα και πιο κοντά πόδια για να μειώνουν την έκθεσή τους στον παγωμένο αέρα. Ζουν μόνοι τους ή σε αγέλες των περίπου 6 λύκων. Συνήθως είναι κάτασπροι και έχουν ένα παχύ τρίχωμα το οποίο λειτουργεί θερμομονωτικά. Κανένα άλλο είδος λύκου δεν έχει το ίδιο χρώμα με τον αρκτικό. Είναι μοναδικό χάρη στο μέρος το οποίο ζει. Ενώ σε κάποια είδη λύκων μπορεί να συναντήσουμε λίγο λευκό, αυτό το είδος είναι σχεδόν παντελώς λευκό. Παρόλα αυτά, σε ορισμένα μέρη, συναντάμε και αποχρώσεις του κίτρινου, του γκρι και του μαύρου.

Πολική Αρκούδα

Η πολική αρκούδα είναι μια μεγάλη αρκούδα που ζει στην Αρκτική. Όρθια ξεπερνά τα 3 μέτρα ύψος, οι αρσενικές ζυγίζουν συχνά πάνω από 750 κιλά και οι θηλυκές γύρω στα 250 κιλά. η γούνα της και το παχύ στρώμα λίπους κάτω απ' αυτή την προστατεύουν από το κρύο, ενώ το άσπρο της τρίχωμα την κάνει δυσδιάκριτη στους εχθρούς και τη λεία της. Τρώει 20 κιλά φαγητό σε μία ώρα. Η πολική αρκούδα κυνηγά στην ξηρά, στον πάγο αλλά και μέσα στο νερό. Τρέφεται κυρίως με φώκιες και με τα υπόλοιπα ζώα αλλά και ψάρια των πόλων. Ζευγαρώνει κάθε 3 μήνες. Η γούνα της είναι απαραίτητη για να διατηρείται ζεστή στις πολικές θερμοκρασίες. Σπάνια εντοπίζεται από τον άνθρωπο.

Πιγκουίνος

Το μεγαλύτερο είδος είναι ο Αυτοκρατορικός πιγκουίνος. Τα ενήλικα πουλιά έχουν μέσο ύψος 1,1 μέτρα και ζυγίζουν 35 κιλά ή και περισσότερο. Διατηρούν τη θερμότητά του σώματός τους κι έτσι ζουν στα ψυχρότερα κλίματα. Οι περισσότεροι πιγκουίνοι τρέφονται με γαρίδες, ψάρια, καλαμάρια και άλλες θαλάσσιες μορφές ζωής που ψαρεύουν βουτώντας και κολυμπώντας κάτω από το νερό. Περνούν τη μισή ζωή τους στη θάλασσα και τη μισή στη στεριά.

Τάρανδος

Ο τάρανδος ζει στους βόρειους τόπους. Το βάρος του θηλυκού ποικίλει μεταξύ 60 και 170 κιλών. Το αρσενικό μπορεί να φτάσει μέχρι τα 300 κιλά. Και τα δύο φύλα αναπτύσσουν κέρατα, τα οποία (για τη Σκανδιναβική ποικιλία) στα γέρικα αρσενικά πέφτουν τον Δεκέμβριο, στα νεαρά αρσενικά την άνοιξη και στα θηλυκά το καλοκαίρι. Τα εξημερωμένα ζώα έχουν μικρότερα πόδια και είναι βαρύτερα από τα άγρια. Οι τάρανδοι είναι μηρυκαστικά ζώα και διαθέτουν στομάχι με τέσσερα μέρη. Τρώνε κυρίως λειχήνες τον χειμώνα, ιδιαίτερα βρύα ταράνδων. Ωστόσο, τρώνε και τα φύλλα από ιτιές και σημύδες καθώς επίσης βούρλα και χόρτα. Μπορούν επίσης να φάνε αρουραίους, πουλιά και αυγά πουλιών. Ένα ασυνήθιστο χαρακτηριστικό των ταράνδων είναι πως διαθέτουν μπροστινά δόντια μόνο στην κάτω σιαγόνα, ενώ φρονιμίτες και στα δύο σαγόνια.

Αρκτική Φώκια

(Γροιλανδικός Παγόφιλος)

Η αρκτική φώκια έχει 1,8 μ. μήκος κι έχει ανοιχτό γκρίζο χρώμα. Η αρσενική έχει μια μαύρη λωρίδα, σε σχήμα πετάλου, κατά μήκος των πλευρών και στην πλάτη της. Η λωρίδα αυτή υπάρχει και στον θηλυκό αλλά είναι λιγότερο έντονη. Τα νεογέννητα είναι μόνο στα 80 εκατοστά μήκος κι έχουν ένα πλούσιο λευκό τρίχωμα, που πέφτει μετά ένα μήνα, για να αντικατασταθεί με γκρίζο διάστικτο, σε πιο σκούρο γκρίζο και μαύρο. Υπάρχει τεράστια ποικιλία στο σχέδιο του τριχώματος των ανήλικων αυτών ζώων. Αλλά και το χρώμα των ενηλίκων αλλάζει συχνά, στη διάρκεια της ζωής τους. Τα μικρά γεννιούνται στο τέλος Φεβρουαρίου και θηλάζονται μόνο 10 ως 12 μέρες. Καθώς αναπτύσσονται, αποκτούν ένα παχύ μονωτικό στρώμα λίπους, το οποίο λειτουργεί ως απόθεμα τροφής έως ότου μάθουν να βρискουν μόνα τους την τροφή τους.

Χάσκυ

Ο σκύλος Χάσκυ θεωρείται ο σκύλος των βόρειων κλιμάτων. Διαθέτει τα βασικά χαρακτηριστικά των βόρειων φυλών: διπλό τρίχωμα, ένα μαλακό, απαλό υπόστρωμα πάνω από το δέρμα που καλύπτεται από ένα πιο μακρύ και σκληρό εξωτερικό. Το απαλό υπόστρωμα παγιδεύει τη θερμότητα του σώματος του σκύλου και το εξωτερικό τρίχωμα δεν αφήνει το νερό να φτάσει στο δέρμα. Η ουρά του κουλουριάζει και γυρίζει πάνω από την πλάτη και πέφτει προς τα κάτω μόνο όταν ο σκύλος είναι ξεκούραστος. Τα μάτια του είναι συνήθως γαλανά ή μπορεί να έχουν και τη λεγόμενη ετεροχρωμία, δηλαδή το ένα μάτι να έχει άλλο χρώμα από το άλλο. Το πρόσωπό του έχει μία λευκή μάσκα και η έκφρασή του είναι πάντα φιλική και δείχνει ζώο πάντα έτοιμο για δράση. Τα αυτιά του είναι όρθια μεσαίου μεγέθους, σε σχήμα τριγώνου και το χρώμα του είναι από λευκό έως και μαύρο. Το χάσκυ είναι σημαντικό ζώο για τους κατοίκους καθώς τα συγκεκριμένα ζώα χρησιμοποιούνται για να σέρνουν έλκηθρα.

Χιονόλευκη κουκουβάγια

Η Λευκή κουκουβάγια έχει κίτρινα μάτια, ασπρόμαυρο χρώμα, μήκος που φτάνει τα 52-71 εκατοστά, άνοιγμα φτερών 125-150 εκατοστά και βάρος 1,6-3 κιλά, είναι τα χαρακτηριστικά της. Το ενήλικο αρσενικό είναι σχεδόν ολόλευκο, ενώ το θηλυκό καθώς και τα μικρά έχουν και μαύρες αποχρώσεις. Το πυκνό φτέρωμά της, τα βαριά-γεμάτα με πούπουλα πόδια της και το χρώμα της είναι τα όπλα της για την ζωή της στα βόρεια του Αρκτικού Κύκλου. Ζουν στην Αρκτική όλη την διάρκεια του χειμώνα. Οι λευκές κουκουβάγιες έχουν απίστευτη ακοή και όραση. Μπορούν να δουν το θήραμα τους από ψηλά στον ουρανό και να επιτεθούν ξαφνικά για να το αρπάξουν. Όπως όλες οι κουκουβάγιες έχουν καλή νυχτερινή όραση. Είναι κυνηγοί που δραστηριοποιούνται την νύχτα, αλλά και την ημέρα, αφού στην Αρκτική δεν σκοτεινιάζει το καλοκαίρι. Καταπίνει τη λεία της ολόκληρη ή σε μεγάλα κομμάτια. Το ισχυρό οξύ που έχει στο στομάχι της την βοηθά στην πέψη της σάρκας της λείας της. Τα φτερά, τα δόντια, τη γούνα και τα οστά συμπυκνώνονται σε μικρά σφαιρίδια και τα φτύνει μετά από 18-24 ώρες. Τα φτερά της λευκής κουκουβάγιας δεν έχουν καμιά χρωστική ουσία. Αυτό αφήνει περισσότερο χώρο για αέρα, που βοηθά την λευκή κουκουβάγια να παραμένει ζεστή, γιατί ο αέρας είναι καλό μονωτικό υλικό.

Βιβλιογραφία

- Από Matthieu Godbout - Έργο αυτού που το ανεβάζει, CC BY-SA 3.0, <https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=1893984>
- By Alan Wilson - www.naturespicsonline.com:[1], CC BY-SA 3.0, <https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=11400244>
- Από pe_ha45 - originally posted to Flickr as Snowy Owl - Schnee-Eule, CC BY 2.0, <https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=11400326>
- <http://aksioperierga.blogspot.com/2011/06/blog-post.html>
- By Brocken Inaglory - Own work, CC BY-SA 4.0,
- By Brocken Inaglory - Own work, CC BY-SA 4.0, <https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=3413226>
- By Jonathen Pie <https://unsplash.com/@r3dmax> - <https://unsplash.com/photos/NBvcQRdRSeQ>, CC0, <https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=56681996>
- Από Cephas - Έργο αυτού που το ανεβάζει, CC BY-SA 3.0, <https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=20029658>
- By Steve Forrest - <https://www.flickr.com/photos/usfwspacific/13959240820/in/photolist-ngwKXS-7WCc7-8wsakH-m5SbqP-ATFZ7n-m5SkCB-m5SdaF-m5S94p-m5S6Sk-pkUsr1-7Lq37A-6pxssA-qeyMuy-pz8uqf-qwj7ZL-qwdMEH-BoXPz7-m5SeNv-m5T3AE-m5Sgpr/>, CC BY 2.0, <https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=45537844>
- Από Mary03101983 - Έργο αυτού που το ανεβάζει, CC BY-SA 3.0, <https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=16744905>